

No estàs sol

No estàs sol: tens amics, una família, potser un gat que et destrossa el sofà o un canari que no et deixa fer la migdiada. Rius quan us ajunteu tots els cosins a taula, esmorzes amb la teva parella els xurros que ahir no us vau poder acabar i mulles l'espatlla de l'amic quan les llàgrimes inunden els teus ulls. No estàs sol.

Però mira't, mira'ns: al metro, a la sala d'espera, pel carrer. Esperem en silenci que el temps que vivim esdevingui passat per tal de viure el futur que ens interessa. Al vagó espiem en silenci el terra mentre les estacions no deixen de passar. Al metge han posat unes revistes per evitar que ens sentim obligats a compartir la nostra por. Al carrer avancem endavant simulant que tenim pressa, compartint destinació però no camí. Estem envoltats de gent anònima, acompanyats per la nostra momentània soledat. Fugim d'ella refugiant-nos en nosaltres mateixos. Ningú parla, ningú diu res. Quelcom ens separa, ens allunya. Quelcom invisible evita el nosaltres i ens deixa en el jo. Només jo, jo només.

Imagina't que poguéssim combatre aquest quel-

com. Imagina't que ens atrevíssim a trencar a trossets aquesta barrera que ens separa. Alcem el cap, deixem de mirar-nos els peus i dirigim els ulls cap a la persona de l'andana que seu al costat nostre. "Hola, què tal?". Duu un diari entre les mans que tanca per dedicar-te una mirada i un somriure de sorpresa. "Bé, i tu?". I l'home del diari l'endemà fa el mateix amb una jove que duu l'ipod a l'orella. I ella amb un avi que també s'espera pel dentista. I ell li explica a la muller i ella ho fa l'endemà a la cua de la carnisseria. I amb el pernil envasat a la bossa l'home de l'esquena ampla repeteix el gest al cap de poques hores. "Em dic Pau, encantat". "Marina", "Clara", "Joan". A poc a poc aquell quelcom que ens separava desapareix, aquella barrera que convertia qui ens envolta en gent anònima deixa de fer efecte, s'evapora amb la calor de les persones. Simplement parlant. Potser no parlaràs de política o art; potser no arreglaràs el món però... Per què no? Per què no deixar de sentir-nos momentàniament sols?

Eduard Sola i Guerrero

PEDRA • MARBRE • GRANIT

Lloses i Rocalles Jardí • Coronaments • Escales • Pilars • Aplacats llis i rústic
Colors assortits

XEMENEIES - LLAR DE FOC en tots els estils

GARRIDO

LLIÇA D'AMUNT Tel. 93 841 49 53
BIGUES I RIELLS Tel. 93 865 80 29

